Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

3. mai 2018 *

Dumping – Hiinast pärit viinhappe import – Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu muutmine – Osaline vahepealne läbivaatamine – Tühistamishagi – Otsene ja isiklik puutumus – Vastuvõetavus – Normaalväärtuse määramine – Arvestuslik normaalväärtus – Meetodi muutmine – Individuaalne kohtlemine – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkt a ja artikli 11 lõige 9 (nüüd määruse (EL) 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punkt a ja artikli 11 lõige 9) – Tühistamise mõju ajaline piiramine

Kohtuasjas T-431/12,

Distillerie Bonollo SpA, asukoht Formigine (Itaalia),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, asukoht Borgoricco (Itaalia),

Distillerie Mazzari SpA, asukoht Sant'Agata sul Santerno (Itaalia),

Caviro Distillerie Srl, asukoht Faenza (Itaalia),

Comercial Química Sarasa, SL, asukoht Madrid (Hispaania),

esindajad: *solicitor* R. MacLean ja *avocat* A. Bochon,

hagejad,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: S. Boelaert ja B. Driessen, keda abistasid *avocat* G. Berrisch ja *barrister* N. Chesaites, seejärel *avocat* G. Berrisch ja lõpuks *avocat* N. Tuominen,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Komisjon, esindajad: M. França ja A. Stobiecka-Kuik, hiljem M. França ja J.-F. Brakeland,

ja

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, asukoht Changzhou (Hiina), esindajad: *avocat* E. Vermulst, *avocat* S. Van Cutsem, *avocat* F. Graafsma ja *avocat* J. Cornelis,

menetlusse astujad,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

mille ese ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 26. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 626/2012, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2012, L 182, lk 1),

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: president A. M. Collins (ettekandja), kohtunikud M. Kancheva, E. Bieliūnas, R. Barents ja J. Passer,

kohtusekretär: ametnik C. Heeren,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 17. oktoobri 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Viinhapet kasutatakse toidulisandina veini ja jookide tootmises ning aeglustina kipskrohvisegudes. Euroopa Liidus ja Argentinas toodetakse L(+)-viinhapet veinivalmistamise kõrvalsaadustest (veinisettest), mis muudetakse kaltsiumtartraadiks ja seejärel viinhappeks. Hiinas toodetakse L(+)-viinhapet ja DL-viinhapet benseenist, mis muudetakse maleanhüdriidiks, seejärel malehappeks ja lõpuks viinhappeks. Sünteetiliselt toodetud viinhappel on samad füüsikalised ja keemilised põhiomadused ning sama põhikasutusotstarve kui veinivalmistamise kõrvalsaadustest toodetud viinhape.

2 Euroopa Komisjon sai 24. septembril 2004 kaebuse dumpingu kohta viinhappe sektoris, mille esitasid mitu Euroopa tootjat, sealhulgas Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana SpA.

3 Komisjon avaldas 30. oktoobril 2004 *Euroopa Liidu Teatajas* Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise teadaande (ELT 2004, C 267, lk 4).

4 Kaebuse esitanud tootjad andsid teada oma seisukoha.

5 Komisjon viis läbi kontrollkäigud mitme Euroopa tootja valdustesse, kelle hulgas olid eespool punktis 2 osutatud kolm äriühingut ja Distillerie Bonollo SpA.

6 27. juulil 2005 võttis komisjon vastu määruse (EÜ) nr 1259/2005, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatava Hiina Rahvavabariigist pärineva viinhappe impordi suhtes (ELT 2005, L 200, lk 73; edaspidi „ajutine määrus“).

7 23. jaanuaril 2006 võttis Euroopa Liidu Nõukogu vastu määruse (EÜ) nr 130/2006, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2006, L 23, lk 1; edaspidi „lõplik määrus“).

8 Pärast seda, kui 4. augustil 2010 avaldati teade teatavate dumpinguvastaste meetmete eelseisva aegumise kohta (ELT 2010, C 211, lk 11), esitasid Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari ja Industria Chimica Valenzana 27. oktoobril 2010 komisjonile taotluse algatada kõnealuste meetmete aegumise läbivaatamine.

9 Komisjon avaldas 26. jaanuaril 2011 *Euroopa Liidu Teatajas* teate Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise ja meetmete läbivaatamise algatamise kohta (ELT 2011, C 24, lk 14) vastavalt nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51; edaspidi „algmäärus“) (mis asendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrusega (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21)), ja täpsemalt algmääruse artikli 11 lõikele 2 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõige 2).

10 Hagejad esitasid 9. juunil 2011 osalise vahepealse läbivaatamise taotluse seoses äriühingutega Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ja Ninghai Organic Chemical Factory (edaspidi „kaks Hiina eksportivat tootjat“) vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõige 3).

11 Komisjon avaldas 29. juulil 2011 *Euroopa Liidu Teatajas* vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3 teate Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete osalise vahepealse läbivaatamise algatamise kohta (ELT 2011, C 223, lk 16).

12 Nõukogu võttis 16. aprillil 2012 vastu rakendusmääruse (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse pärast määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2012, L 110, lk 3).

13 Komisjon edastas hagejatele samal kuupäeval lõpliku avalikustamise dokumendi, mis sisaldas olulisi fakte ja kaalutlusi, mille alusel ta kavatses soovitada kehtivate dumpinguvastaste meetmete muutmist.

14 Samal päeval saatsid hagejad komisjonile taotluse selgituste saamiseks normaalväärtuse arvutamise kohta.

15 19. aprillil 2012 edastas komisjon hagejatele oma vastuse.

16 Hagejad saatsid 25. aprillil 2012 komisjonile oma tähelepanekud lõpliku avalikustamise dokumendi kohta, kritiseerides eelkõige normaalväärtuse arvutamise meetodi väidetavat muutmist. Lisaks taotlesid hagejad ärakuulamist komisjoni esindajatega.

17 10. mail 2012 toimunud ärakuulamisel komisjoni esindajatega väljendasid hagejad oma vastuväiteid komisjoni seisukoha suhtes. Nad esitasid ka täiendavad kirjalikud seisukohad 16. mail ja 7. juunil 2012.

18 Osalise vahepealse läbivaatamise menetluse tulemusel, mis oli algatatud kahe Hiina eksportiva tootja suhtes, võttis nõukogu 26. juunil 2012 vastu rakendusmääruse (EL) nr 626/2012, millega muudetakse rakendusmäärust nr 349/2012 (ELT 2012, L 182, lk 1; edaspidi „vaidlustatud määrus“).

19 Sisuliselt keeldutakse vaidlustatud määrusega kahele Hiina eksportivale tootjale võimaldamast turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundit (edaspidi „turumajanduslik kohtlemine“) ning pärast võrdlusriigi (st Argentina) koostööd tegevalt tootjalt saadud informatsiooni põhjal normaalväärtuse arvutamist suurendatakse dumpinguvastast tollimaksu, mida kohaldatakse kahe Hiina eksportiva tootja valmistatud toodetele, 10,1 %-lt 13,1 %-ni ja 4,7 %-lt 8,3 %-ni.

Menetlus ja poolte nõuded

20 Hagejad esitasid käesoleva hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 28. septembril 2012.

21 Hagejad esitasid 5. detsembril 2012 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirjaga taotluse menetluse peatamiseks. Nõukogu esitas Üldkohtu kantseleisse 7. detsembril 2012 saabunud kirjaga samuti taotluse menetluse peatamiseks.

22 Üldkohtu esimese koja president rahuldas 13. detsembril 2012 menetluse peatamise taotluse kaheks aastaks vastavalt Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 77 punktile c.

23 Komisjon ja Changmao Biochemical Engineering esitasid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 31. jaanuaril ja 16. mail 2013 saabunud dokumentidega taotlused astuda käesolevas asjas menetlusse nõukogu nõuete toetuseks.

24 Üldkohtu kantseleisse 13. novembril 2014 saabunud kirjas taotlesid hagejad menetluse peatamise jätkamist. Üldkohtu kantseleisse 19. novembril 2014 saabunud kirjas nõustus nõukogu selle taotlusega.

25 27. jaanuaril 2015 rahuldas Üldkohus peatamistaotluse kuni 13. aprillini 2015 vastavalt 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 77 punktile c.

26 Hagejad esitasid 18. mail 2015 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirjaga taotluse menetluse täiendavaks peatamiseks. Siiski vaidles nõukogu sellele taotlusele vastu Üldkohtu kantseleisse 5. juunil 2015 saabunud kirjas, mistõttu ei saanud kohtuasja menetlust 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 77 punkti c alusel peatada.

27 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 114 lõikele 1 tuginedes esitas nõukogu 29. juunil 2015 eraldi dokumendiga vastuvõetamatuse vastuväite.

28 Üldkohtu kodukorra artikli 27 lõike 3 alusel määrati käesolev kohtuasi 22. aprillil 2016 uuele ettekandja-kohtunikule, kes kuulub kuuendasse kotta, kes otsustas 20. juuli 2016. aasta määrusega liita vastuvõetamatuse vastuväide põhikohtuasjaga ja jätta kohtukulude üle otsustamine edaspidiseks.

29 Kuuenda koja president rahuldas 9. septembri 2016. aasta otsusega ja 15. septembri 2016. aasta määrusega komisjoni ja Changmao Biochemical Engineeringu menetlusse astumise avaldused, täpsustades, et kuna nende menetlusse astumise avaldused esitati pärast 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 116 lõikes 6 ette nähtud tähtaja möödumist, siis lubati neil oma seisukohad suulises menetluses esitada neile saadetud kohtuistungi ettekande põhjal.

30 Kuna kodukorra artikli 27 lõike 5 alusel muudeti Üldkohtu kodade koosseisu ja ettekandja-kohtunik kuulub nüüd kaheksanda koja koosseisu, siis määrati käesolev kohtuasi sellele kojale.

31 Kaheksanda koja ettepanekul otsustas Üldkohus kodukorra artikli 28 alusel anda kohtuasi üle laiendatud kohtukoosseisule.

32 Hagejad paluvad Üldkohtul sisuliselt:

– tunnistada hagi vastuvõetavaks;

– tühistada vaidlustatud määrus, jättes selle tagajärjed kehtima kuni hetkeni, kui nõukogu võtab vastu Üldkohtu otsuses sisalduvad rakendusmeetmed;

– mõista kohtukulud välja nõukogult ja võimalikelt menetlusse astujatelt.

33 Nõukogu palub Üldkohtul:

– jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

– teise võimalusena jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

34 Ettekandja-kohtuniku ettepaneku alusel otsustas Üldkohus (kaheksas koda) avada menetluse suulise osa ning kodukorra artikli 89 lõike 3 punktis a ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames palus pooltel vastata teatavatele kirjalikele küsimustele. Pooled vastasid küsimustele ette nähtud tähtajal.

35 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 17. oktoobri 2017. aasta kohtuistungil.

Õiguslik käsitlus

Vastuvõetavus

36 Nõukogu esitatud vastuvõetamatuse vastuväide tugineb sellele, et hagejatel puudub esiteks õigus esitada hagi ja teiseks põhjendatud huvi.

Õigus esitada hagi

– Poolte argumendid

37 Nõukogu väidab, et vaidlustatud määrusega üksnes suurendatakse vähesel määral kahe Hiina eksportiva tootja toodetud viinhappe impordile kehtestatud dumpinguvastast tollimaksu, muutmata rakendusmääruses nr 349/2012 tehtud muid järeldusi, nagu kõigi muude Hiina eksportivate tootjate dumpingutegevus, oluline kahju liidu tootmisharule, põhjuslik seos dumpingu ja kahju vahel ning liidu huvi nende meetmete säilitamise suhtes. Ta lisab, et vaidlustatud määrus on hübriidne õiguslik instrument. Nimelt leiab nõukogu, et ehkki selles määruses on üksikotsused kahe Hiina eksportiva tootja kohta, kujutab see endast hagejate suhtes üldkohaldatavat meedet. Hagi vastuvõetavuse seisukohast on seega eksportivate tootjate ja liidu tootjate (nagu hagejad) olukord põhimõtteliselt erinev.

38 Sellega seoses järeldab nõukogu, et asjaolu, et hagejad on põhjustanud vaidlustatud määruse vastuvõtmise, kuna nad esitasid osalise vahepealse läbivaatamise taotluse, ei ole otsustava tähtsusega. Tema arvates, kui hagejate läbivaatamise taotlus oleks jäetud rahuldamata, oleksid nad võinud seda otsust vaidlustada. Osalise vahepealse läbivaatamise menetlus algatati aga hagejate taotlusel, mistõttu on selle tagajärjel vastu võetud vaidlustatud määrus nende suhtes üldkohaldatav meede, mida nad ei saa vaidlustada mitmel põhjusel.

39 Esiteks ei puuduta vaidlustatud määrus nõukogu sõnul hagejaid otseselt, piirdudes vaid sellega, et kahele Hiina eksportivale tootjale kehtestatakse kohandatud dumpinguvastane tollimaks. Sellega seoses lisab nõukogu, et kahele Hiina eksportivale tootjale kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu määra muutmine ei saa kaasa tuua õiguslikke tagajärgi hagejatele, kuna nad ei tasu dumpinguvastast tollimaksu. Isegi kui kõnealune määra muutmine võiks avaldada majanduslikku mõju liidu tootjatele, sealhulgas hagejatele, ei tõendaks see nõutud õiguslikku mõju.

40 Hagejatel ei ole subjektiivset õigust sellele, et nende konkurentidele kehtestatakse kindlas määras dumpinguvastaseid tollimakse. Esiteks sõltub dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine liidu huvi olemasolust. Teiseks ei ole liidu tootmisharul subjektiivset õigust sellele, et kehtestatakse kindlal tasemel tollimaks, kuna tollimaksu tase sõltub teiste poolte konfidentsiaalsetest andmetest ja tuleneb hinnangust keerulistele majanduslikele, poliitilistele ja õiguslikele olukordadele.

41 Teiseks väidab nõukogu, et vaidlustatud määrus ei puuduta hagejaid isiklikult. Hagejate kui viinhappe tootjate olukord on sarnane kõigi teiste liidu viinhappe turul tegutsevate üksuste olukorraga. Sellega seoses tuleb analoogia alusel viidata riigiabi käsitlevale kohtupraktikale, mis tähendab, et hagejad peavad tõendama, et vaidlustatud määrusega tehtud dumpinguvastaste tollimaksude muudatus mõjutab märkimisväärselt nende olukorda turul. Pelk asjaolu, et akt võib avaldada teatavat mõju asjaomasel turul valitsevatele konkurentsisuhetele ja et hagejatel on mis tahes konkurentsisuhe akti adressaadiga, ei ole piisav, et lugeda hagejaid isiklikult puudutatuks.

42 Nõukogu lükkab põhjendamatuse tõttu tagasi hagejate väite, et liidu viinhappetööstus võib kergesti kaduda, võttes arvesse liidu tootmisharu kasumimarginaali läbivaatamisega seotud uurimisperioodil.

43 Lisaks väidab nõukogu, et asjaolu, et hagejad osalesid aktiivselt haldusmenetluses, ei ole piisav, et lugeda neid isiklikult puudutatuks. Pealegi ei tugine dumpinguvastaste tollimaksude tase hagejate esitatud andmetele, vaid kahe Hiina eksportiva tootja ja võrdlusriigi koostööd tegeva tootja esitatud andmetele või üldiselt kättesaadavatele andmetele.

44 Selles kontekstis leiab nõukogu, et tähtsust ei oma asjaolu, et vaidlustatud määruses mainitakse hagejaid otsesõnu.

45 Kohtuistungil märkis komisjon, et ta toetab nõukogu vastuväiteid seoses sellega, et hagejatel puudub õigus esitada hagi. Siiski täpsustas ta vastuses Üldkohtu küsimusele, et asjaolu, et hagejad ei tasu dumpinguvastast tollimaksu, on üks arvesse võetav asjaolu teiste hulgas, kuid see ei ole iseenesest määrav, et teha kindlaks, kas vaidlustatud määrus puudutab neid otseselt.

46 Hagejad vaidlevad vastu nõukogu vastuväidetele nende õiguse kohta esitada hagi ning väidavad, et vaidlustatud määrus puudutab neid otseselt ja isiklikult.

– Üldkohtu hinnang

47 ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt võib iga füüsiline või juriidiline isik esimeses ja teises lõigus sätestatud tingimustel esitada hagi temale adresseeritud või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu ning üldkohaldatava akti vastu, mis puudutab teda otseselt ega [vaja] rakendusmeetmeid [Täpsustatud tõlge].

48 Kuna vaidlustatud määrus ei olnud adresseeritud hagejatele, siis tuleb esmalt analüüsida, kas see puudutab neid otseselt ja isiklikult.

49 Mis puudutab küsimust, kas hagejad on otseselt puudutatud, siis nõuab see tingimus kohtupraktikas sageli kasutatud sõnastuse kohaselt, et esiteks vaidlustatud liidu akt avaldab otsest mõju hageja õiguslikule olukorrale ja teiseks see ei jäta meedet rakendama kohustatud adressaatidele mingit kaalutlusõigust – akti rakendamine peab olema puhtautomaatne ja tulenema vaid liidu õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme (6. septembri 2011. aasta kohtumäärus Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* parlament ja nõukogu, T-18/10, EU:T:2011:419, punkt 71, ja 14. jaanuari 2015. aasta kohtumäärus SolarWorld jt *vs.* komisjon, T-507/13, EU:T:2015:23, punkt 40).

50 Kuna liikmesriikidel, kelle ülesanne oli vaidlustatud määrust rakendada, ei olnud mingit kaalutlusõigust dumpinguvastase tollimaksu määra osas ja selle kohaldamises kõnealustele toodetele (vt selle kohta 12. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler *vs.* nõukogu, T-643/11, EU:T:2014:1076, punkt 28 (ei avaldata)), siis on eespool punktis 49 esitatud teine tingimus täidetud.

51 Mis aga puudutab esimest nendest tingimustest, siis vastupidi sellele, mida väitsid nõukogu ja komisjon, ei saa nõustuda hagejate olukorra otsese puutumuse tingimuse kitsendava tõlgendamisega.

52 Sellega seoses tuleb meenutada kohtujurist Kokott'i ettepanekut kohtuasjas Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* parlament ja nõukogu (C-583/11 P, EU:C:2013:21, punkt 71), mille kohaselt ei ole harv, et kohtupraktikas tunnistatakse – täiesti õigesti – vastuvõetavaks isikute tühistamishagid liidu õigusaktide peale, mille mõjud hagejatele ei ole õiguslikku, vaid peamiselt faktilist laadi, näiteks sellepärast, et nad on ettevõtjatena konkurentsis teiste ettevõtjatega otseselt puudutatud.

53 Nimelt kui nõukogu ja komisjoni poolt siinses kohtuasjas kaitstud seisukoht otsese puutumuse mõiste kohta oleks õige, tuleks vastuvõetamatuks tunnistada kõik hagid, mille on esitanud liidu tootja dumpinguvastaseid tollimakse kehtestava määruse peale, nagu ka kõik hagid, mille on esitanud ettevõtja, kes konkureerib ettevõtjaga, kes on saanud abi, mille komisjon on ametlikus uurimismenetluses tunnistanud siseturuga kokkusobivaks, ja ka kõik hagid, mille on esitanud konkurent otsuse peale, millega koondumine tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks.

54 Siiski on sellised hagid kohtupraktikas korduvalt vastuvõetavaks tunnistatud.

55 Esiteks dumpinguvastases valdkonnas kohtuasjas, milles tehti 20. märtsi 1985. aasta kohtuotsus Timex *vs.* nõukogu ja komisjon (264/82, EU:C:1985:119, punktid 12–16), mis puudutas siinse juhtumiga väga sarnast olukorda, järeldas Euroopa Kohus otsesõnu, et kõnealune määrus puudutas otseselt hagejat, kes oli Euroopa tootjast konkurent, kes leidis, et määratud dumpinguvastased tollimaksud ei olnud piisavalt kõrged. Lisaks kohtuasjades, milles tehti 8. juuli 1998. aasta kohtuotsus CECOM *vs.* nõukogu (T-232/95, EU:T:1998:158) ja 28. oktoobri 1999. aasta kohtuotsus EFMA *vs.* nõukogu (T-210/95, EU:T:1999:273), ei viidanud ei kostja ega ka kohus omal algatusel sellele, et Euroopa tootjate ühenduste esitatud hagid määruste peale, milles oli määratud dumpinguvastased tollimaksud, mida need tootjad lugesid liiga madalaks, olid vastuvõetamatud.

56 Isegi kui kohtupraktikas loeti vastuvõetamatuks hagi, mis oli esitatud teatud hulga liidu tootjate poolt, kes kuulusid dumpinguvastase kaebuse esitanud ühendusse, komisjoni otsuse peale nõustuda dumpinguvastases menetluses eksportivate tootjate võetud kohustustega, siis tulenes see järeldus asjaolust, et seda otsust loeti selliseks, mis ei avaldanud hagejatele otsest mõju, mis oleks võinud olenevalt olukorrast tuleneda dumpinguvastasest määrusest, millega neid kohustusi rakendatakse (vt selle kohta 14. jaanuari 2015. aasta kohtumäärus SolarWorld jt *vs.* komisjon, T-507/13, EU:T:2015:23, punktid 48, 52 ja 58, mis jäeti muutmata 10. märtsi 2016. aasta kohtumäärusega SolarWorld *vs.* komisjon, C-142/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:163, punktid 24–28), mis erineb oluliselt siinsest olukorrast.

57 Teiseks on riigiabi valdkonnas sageli otsustatud, et komisjoni otsus tunnistada teatav abi siseturuga kokkusobivaks puudutab otseselt abi saanud ettevõtjate konkurente (vt selle kohta 28. jaanuari 1986. aasta kohtuotsus Cofaz jt *vs.* komisjon, 169/84, EU:C:1986:42, punkt 30; 27. aprilli 1995. aasta kohtuotsus, ASPEC jt *vs.* komisjon, T-435/93, EU:T:1995:79, punktid 60 ja 61; ja 22. oktoobri 1996. aasta kohtuotsus Skibsværftsforeningen jt *vs.* komisjon, T-266/94, EU:T:1996:153, punkt 49). Sellega seoses tuleb täpsustada, et abi saanud ettevõtja konkurendi olukord ja väidetavalt ebapiisavate dumpinguvastaste tollimaksudega maksustatud tooteid eksportiva tootja konkurendi olukord on sisuliselt sarnane, et analüüsida hagi vastuvõetavuse raames otsese puutumuse tingimust.

58 Kolmandaks esineb kohtupraktikas mitu näidet hagidest, mille on esitanud konkurendid otsuste peale tunnistada koondumised siseturuga kokkusobivaks ja mille puhul otsese puutumuse tingimus loeti täidetuks (19. mai 1994. aasta kohtuotsus Air France *vs.* komisjon, T-2/93, EU:T:1994:55, punkt 41; 3. aprilli 2003. aasta kohtuotsus BaByliss *vs.* komisjon, T-114/02, EU:T:2003:100, punkt 89, 30. septembri 2003. aasta kohtuotsus ARD *vs.* komisjon, T-158/00, EU:T:2003:246, punkt 60). Nendest kohtuasjadest ilmneb eelkõige, et hagejate otsest puutumust tunnistati vaatamata sellele, et nad ei olnud koondumiste osalised. Kuna nendes asjades käsitletud otsused võimaldasid koondumise viivitamatu läbiviimise, siis võisid need põhjustada asjaomaste turgude olukorra viivitamatut muutumist. Lisaks leidis Üldkohus, et kuna koondumise osaliste tahtes koonduda ei tekkinud kahtlust, võisid asjaomastel turgudel tegutsevad ettevõtjad pidada turuolukorda vaidlustatud otsuse kuupäevast viivitamatult või kiirelt muutunuks (4. juuli 2006. aasta kohtuotsus, easyJet *vs.* komisjon, T-177/04, EU:T:2006:187, punktid 31 ja 32).

59 Eelnevat silmas pidades tuleb märkida, et vaidlustatud määrusega lõpetatakse osalise vahepealse läbivaatamise menetlus, mis algatati hagejate taotlusel, muutes kahe Hiina eksportiva tootja impordi suhtes kohaldatavaid dumpinguvastaseid tollimakse. Nimelt esitasid hagejad oma osalise vahepealse läbivaatamise taotlused algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel selleks, et komisjon ja nõukogu võtaks adekvaatseid meetmeid, et olla vastukaaluks nendele kahju tekitanud dumpingule. Kuna osaline vahepealne läbivaatamise menetlus algatati hagejate taotlusel ja selle menetluse tagajärjel võetud meetmete eesmärk oli olla vastukaaluks dumpingule, mis põhjustas kahju neile kui samal turul tegutsevatele konkureerivatele tootjatele, siis puudutab vaidlustatud määrus neid otseselt.

60 Nõukogu ja komisjoni esitatud argumendid ei saa kummutada seda järeldust.

61 Esiteks tuleb tagasi lükata nõukogu argument, mis puudutas seda, et kohaldatavate dumpinguvastaste tollimaksude muutmine ei saa tekitada õiguslikke tagajärgi hagejatele, kuna nad ise ei tasu dumpinguvastast tollimaksu. See asjaolu iseenesest ei ole otsustav (vt selle kohta eespool punktis 55 viidatud kohtupraktika), nagu komisjon pealegi kohtuistungil ka tunnistas.

62 Lisaks tuleb meenutada – nagu hagejad põhjendatult märkisid –, et kaks Hiina eksportivat tootjat ei pea samuti neid tollimakse tasuma. Nimelt tasuvad neid tollimakse liitu importivad ettevõtjad. Täiendavalt on algmääruse artikliga 12 (nüüd määruse 2016/1036 artikkel 12) koostoimes selle määruse põhjendustega 16 ja 18 (nüüd määruse 2016/1036 põhjendused 17 ja 19) vastuolus eksportivate tootjate poolt dumpinguvastaste tollimaksude tasumine või „absorbeerimine“.

63 Teiseks tuleb tagasi lükata nõukogu argument, mida komisjon kohtuistungil toetas, et hagejatel ei ole subjektiivset õigust sellele, et nende konkurentidele kehtestatakse teatud tasemel dumpinguvastane tollimaks. Ühest küljest piisab hagi vastuvõetavuse analüüsimiseks sellest, kui hinnata, kas vaidlustatud määrus mõjutab hagejaid otseselt; millele tuleb eespool toodud põhjustel jaatavalt vastata. Teisest küljest tuleb meenutada, nagu ilmneb hagiavaldusest, et hagejad ei väida, et neil on subjektiivne õigus sellele, et kehtestataks kindlal tasemel dumpinguvastane tollimaks, vaid nad heidavad nõukogule ja komisjonile ette üksnes algmääruses sätestatud normaalväärtuse arvutamise eeskirjade rikkumist.

64 Kolmandaks tuleb tagasi lükata ka nõukogu argument, mida komisjon kohtuistungil toetas, et kui nõukogu ja komisjon nõustuvad osalise vahepealse läbivaatamise menetlust algatama, ei saa hagejad selle menetluse tulemust vaidlustada. Eelkõige vastuvõetamatuse vastuväite punktist 16 ja vasturepliigi punktist 23 ilmneb, et see argument näib tuginevat kahele kaalutlusele, millest esimese kohaselt ei saa selle menetluse tulemus olla liidu tootmisharule ebasoodsam, kuna dumpinguvastaseid tollimakse kas tõstetakse või jäetakse samale tasemele, ja teise kohaselt on sellise menetluse tagajärjel vastu võetud akt hagejate suhtes üldkohaldatav meede.

65 Selle argumendi teist aspekti hinnatakse tagapool punktides 74–91 isikliku puutumuse tingimuse hindamise raames. Mis puudutab argumendi esimest aspekti, siis ei saa sellega nõustuda kahel põhjusel. Esiteks ei viita nõukogu ühelegi õigusnormile, mis takistaks temal ja komisjonil otsustada

kehtestada madalamaid dumpinguvastaseid tollimakse vahepealse läbivaatamise menetluse tulemusel, milles võivad osaleda ka kõnealused eksportivad tootjad. Nimelt ei saa ette otsustada järeldusi läbivaatamisega seotud uurimises, mis võib viia erineva meetodi kasutamiseni, kui asjaolud on muutunud algmääruse artikli 11 lõike 9 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõige 9) tähenduses või kui algselt kasutatud meetod osutub algmääruse artikliga 2 (nüüd määruse 2016/1036 artikliga 2) vastuolus olevaks (vt selle kohta 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus Huvis *vs.* nõukogu, T-221/05, ei avaldata, EU:T:2008:258, punktid 41 ja 42). Teiseks, kui nõustuda nõukogu ja komisjoni seisukohaga, oleks neil võimalik *de facto* vältida kohtulikku kontrolli, suurendades üksnes marginaalselt dumpinguvastaseid tollimakse pärast liidu tootmisharu mis tahes taotlust vahepealseks läbivaatamiseks, isegi kui algmääruse sätete nõuetekohane kohaldamine oleks pidanud viima oluliselt suurema tõusuni. Sellise võimalusega ei saa nõustuda.

66 Neljandaks tuleb tagasi lükata kohtupraktikale tuginevad nõukogu esitatud argumendid, et vaielda vastu hagejate otsesele puutumusele.

67 Esmalt viitab nõukogu 6. septembri 2011. aasta kohtumääruse Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* parlament ja nõukogu (T-18/10, EU:T:2011:419) punktile 75, milles on märgitud, et kuigi pole välistatud võimalus, et vaidlustatud määruses kehtestatud üldine turustamiskeeld võib avaldada mõju turustusketis eespool või tagapool asuvate isikute tegevusele, ei tähenda see siiski, et selline mõju tuleb lugeda vaidlustatud määruse otseseks tagajärjeks. Nimetatud punktis täpsustatakse samuti, et mis „puutub selle keelu võimalikesse majanduslikesse tagajärgedesse, siis tuleb meenutada, et vastavalt kohtupraktikale ei puuduta kõnealused majanduslikud tagajärjed hagejate õiguslikku olukorda, vaid üksnes nende faktilist olukorda“.

68 Sellega seoses ilmneb 6. septembri 2011. aasta kohtumääruse Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* parlament ja nõukogu (T-18/10, EU:T:2011:419) terve punkti 75 tõlgendamisest, et see puudutas küsimust, kas hülgetoodete turustamist puudutaval määrusel oli otsene mõju üksnes nende isikute olukorrale, kes tegutsesid nimetatud turul, või oli sellel määrusel otsene mõju ka turustusketis eespool tegutsevatele isikutele, nagu kütid; selle on Üldkohus aga välistanud, leides, et võimalik mõju on kaudne. Seda tõlgendust kinnitab ka kohtujurist Kokott kohtuasjas Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* parlament ja nõukogu (C-583/11 P, EU:C:2013:21) tehtud ettepaneku punktides 73–75. Seetõttu ei saa nõukogu viidata oma väite põhjenduseks 6. septembri 2011. aasta kohtumäärusele Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* parlament ja nõukogu (T-18/10, EU:T:2011:419), mille asjaolud ja probleemistik erinesid põhimõtteliselt siinse juhtumi omadest.

69 Nõukogu viitab ka ühe direktiivi tühistamiseks esitatud hagi puudutanud 7. juuli 2014. aasta kohtumääruse Group'Hygiène *vs.* komisjon (T-202/13, EU:T:2014:664) punktile 40. Nimetatud kohtumääruse punktidest 36–40 ilmneb, et hageja õiguslikule olukorrale võivad mõju avaldada direktiivi ülevõtnud liikmesriigi sätted, mitte aga direktiivi enda sätted. Selles kontekstis leidis Üldkohus, et hageja ei saa tugineda direktiivist tulenevatele väidetavatele finantsmõjudele, et tõendada, et see direktiiv puudutas teda otseselt.

70 Tuleb märkida, et 7. juuli 2014. aasta kohtumääruse Group'Hygiène *vs.* komisjon (T-202/13, EU:T:2014:664) asjaolud ja probleemistik ei ole sarnane käesoleva juhtumi omadega. Siinses asjas ei vaidlusta hagejad direktiivi ning ei esine riiklikku ülevõtmismeedet, mis võiks neid otseselt mõjutada. Tegelikult, nagu tunnistas ka nõukogu oma vastuses Üldkohtu kirjalikele küsimustele ja kohtuistungil, ei vaja vaidlustatud määrus riigi tasandil ühtegi rakendusmeedet hagejate suhtes. Ehkki nõukogu tugineb 7. juuli 2014. aasta kohtumääruse Group'Hygiène *vs.* komisjon (T-202/13, EU:T:2014:664) punktis 40 täielikkuse huvides esitatud kaalutlustele hageja õigusliku olukorra otsese puutumuse puudumise kohta, ei ole siiski kahtlust, et sealse asja hageja konkreetne olukord ei ole üle võetav siinsesse vaidlusse, kuna nagu eespool punktis 52 meenutati, on kohtupraktikas tunnistatud vastuvõetavaks sellised tühistamishagid, mis on esitatud liidu aktide peale, mille mõju hagejatele on sisuliselt faktilist laadi.

71 Lõpuks viitab nõukogu 9. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Growth Energy ja Renewable Fuels Association *vs.* nõukogu (T-276/13, edasi kaevatud, EU:T:2016:340) punktidele 78, 79 ja 87, et põhjendada oma argumente otsese puutumuse puudumise kohta.

72 Tuleb toonitada, et 9. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Growth Energy ja Renewable Fuels Association *vs.* nõukogu (T-276/13, edasi kaevatud, EU:T:2016:340) punktid 75–87 puudutasid erinevat küsimust kui siinses kohtuasjas. Eeskätt käsitlesid need isiklikku õigust esitada hagi, olles seega sõltumatu kahe Ameerika tootjate ühenduse – kelle toodetele kehtestati dumpinguvastane tollimaks – kui oma liikmete esindajate õigusest esitada hagi. Selles kontekstis otsustas Üldkohus, et ühenduste liikmete tooteid käsitlev dumpinguvastane määrus ei mõjutanud hagejaks olevaid ühendusi isiklikult, välja arvatud osas, mis puudutas nende menetlusõiguste kaitset puudutavat väidet, kuna nad osalesid ise dumpinguvastases menetluses. Sellest nähtub, et 9. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Growth Energy ja Renewable Fuels Association *vs.* nõukogu (T-276/13, edasi kaevatud, EU:T:2016:340) punktid 78, 79 ja 87 ei saa kinnitada nõukogu teesi.

73 Neil põhjustel tuleb järeldada, et vaidlustatud määrus puudutab hagejaid otseselt.

74 Mis puudutab küsimust, kas hagejad on isiklikult puudutatud, siis ilmneb kohtupraktikast, et muud isikud peale akti adressaatide saavad väita, et akt puudutab neid isiklikult ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, ainult juhul, kui see akt mõjutab neid mingi neile omase tunnuse või neid iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab ning seega individualiseerib neid sarnaselt akti adressaadiga (15. juuli 1963. aasta kohtuotsus Plaumann *vs.* komisjon, 25/62, EU:C:1963:17, lk 223).

75 Mis puudutab täpsemalt dumpinguvastast valdkonda, siis vaidlust ei ole küll selles, et ELTL artikli 263 neljanda lõigu kriteeriume silmas pidades on dumpinguvastaseid tollimakse kehtestavad määrused oma laadi ja ulatuse poolest normatiivsed, kuna need on kohaldatavad kõikidele asjaomastele ettevõtjatele, ei ole siiski välistatud, et nende määruste teatud sätted võivad kindlaid ettevõtjaid isiklikult puudutada (vt selle kohta 16. aprilli 2015. aasta kohtuotsus TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 19).

76 Sellest tuleneb, et dumpinguvastaseid tollimakse kehtestavad aktid võivad – ilma, et nad kaotaksid oma üldakti laadi – teatud asjaoludel puudutada isiklikult teatud ettevõtjaid, kes võivad seetõttu esitada nende aktide tühistamise hagi (16. mai 1991. aasta kohtuotsus Extramet Industrie *vs.* nõukogu, C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 14).

77 See, et teatud ettevõtjate kategooria puhul on tunnustatud õigust esitada dumpinguvastase määruse tühistamise hagi, ei takista siiski seda, et ka teised ettevõtjad võiksid olla sellisest määrusest isiklikult puudutatud (16. mai 1991. aasta kohtuotsus Extramet Industrie *vs.* nõukogu, C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 16, ja 16. aprilli 2015. aasta kohtuotsus TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 22). Sellega seoses tuleb rõhutada, et puudub ammendav loetelu kriteeriumidest, millele hagejate olukord peab vastama, ning nad võivad seega viidata rea asjaolude olemasolule, mis kujutavad endast sellist konkreetset olukorda (vt selle kohta 16. mai 1991. aasta kohtuotsus Extramet Industrie *vs.* nõukogu, C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 17).

78 Selle analüüsi tarbeks tuleb esiteks hinnata hagejate rolli dumpinguvastases menetluses ja teiseks nende seisundit vaidlustatud määruses käsitletud turul (vt selle kohta 20. märtsi 1985. aasta kohtuotsus Timex *vs.* nõukogu ja komisjon, 264/82, EU:C:1985:119, punktid 12–15; 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus Growth Energy ja Renewable Fuels Association *vs.* nõukogu, T-276/13, edasi kaevatud, EU:T:2016:340, punkt 122, ja 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus Marquis Energy *vs.* nõukogu, T-277/13, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2016:343, punkt 84).

79 Esiteks ilmneb kohtupraktikast, et hageja aktiivne osalemine haldusmenetluses, näiteks kaebuse esitamise, teabe edastamise, kirjalike seisukohtade esitamise või ärakuulamisel osalemise teel, on oluline asjaolu, et tõendada, et see on teda isiklikult puudutanud (vt selle kohta 16. aprilli 2015. aasta

kohtuotsus TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punktid 24–26, ja 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus Growth Energy ja Renewable Fuels Association *vs.* nõukogu, T-276/13, edasi kaevatud, EU:T:2016:340, punktid 123–127).

80 Teiseks, et hinnata hageja seisundi puutumust turul, tugineb liidu kohus reale asjaoludele, nagu turu koondatus või jagatus, hageja ja kõnealuse konkurendi absoluutne ja suhteline seisund turul või vaidlusaluse akti mõju ulatus hageja tegevusele (vt selle kohta 20. märtsi 1985. aasta kohtuotsus Timex *vs.* nõukogu ja komisjon, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 15; 16. mai 1991. aasta kohtuotsus Extramet Industrie *vs.* nõukogu, C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 17; 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus Growth Energy ja Renewable Fuels Association *vs.* nõukogu, T-276/13, edasi kaevatud, EU:T:2016:340, punkt 128, ja 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus Marquis Energy *vs.* nõukogu, T-277/13, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2016:343, punkt 90).

81 Sellest liidu kohtu poolt asjaolude kogumile antud hinnangust võib tuletada, et mida vahetumad on konkurentsisuhted hageja ja kõnealuse konkurendi vahel, olgu siis seetõttu, et turul tegutseb vähe ettevõtjaid, või siis seetõttu, et kõnealune ettevõtja on hageja peamine konkurent, ja mida arvestatavamad on negatiivsed tagajärjed hagejale, seda enam tuleb järeldada, et vaidlustatud akt mõjutab teda isiklikult.

82 Nende kaalutluste alusel tuleb hinnata hagejate olukorda, et määrata kindlaks, kas vaidlustatud määrus mõjutab neid isiklikult.

83 Mis puudutab esiteks nende osalemist haldusmenetluses, mis iseenesest ei ole vältimatu ega piisav kriteerium, kuid on siiski asjasse puutuv, siis ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 2, et hagejad olid 9. juunil 2011 esitanud osalise vahepealse läbivaatamise menetluse algatamiseks taotluse vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3. Lisaks ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 2 ühtlasi, et hagejad on selles nimeliselt välja toodud, mis on asjasse puutuv asjaolu koos teiste asjaoludega, et hinnata nende isiklikku puutumust, erinevalt sellest, mida väidab nõukogu. Lisaks esitasid nad vahepealse läbivaatamise menetluses vähemalt viiel korral kirjalikud seisukohad, mis puudutasid turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata jätmist kahe Hiina eksportiva tootja puhul ja komisjoni kohaldatud meetodit normaalväärtuse arvutamiseks. Nad osalesid ka 10. mail 2012 komisjoni esindajatega toimunud koosolekul. Lisaks ilmneb eelkõige vaidlustatud määruse põhjendustest 39 ja 41, et selles lükatakse otsesõnu tagasi mõned hagejate poolt läbivaatamise menetluses esitatud argumendid.

84 Sellest tuleneb, et hagejad osalesid aktiivselt haldusmenetluses ja panustasid märkimisväärselt selle kulgemisse ning tulemusse.

85 Teiseks, mis puudutab hagejate turuseisundi mõjutamist, siis isegi kui dumpingut puudutav traditsiooniline kohtupraktika ei esita üldiselt nõuet, et hageja turuseisundi mõjutamine peab olema märkimisväärne (nagu riigiabi valdkonnas), on kohaldatav arutluskäik sisuliselt identne. Pealegi ei esita hagejad ühtegi põhimõttelist põhjust, mis võimaldaks põhjendada leebemate vastuvõetavuse kriteeriumide kohaldamist dumpinguvastases kontekstis, nagu nad väidavad. Lisaks viidatakse Üldkohtu värskemas praktikas nõudele, et turuseisundit puudutataks märkimisväärselt (vt selle kohta 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus, Growth Energy ja Renewable Fuels Association *vs.* nõukogu, T-276/13, edasi kaevatud, EU:T:2016:340, punktid 122 ja 128, ja 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus Marquis Energy *vs.* nõukogu, T-277/13, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2016:343, punktid 84 ja 90). Seetõttu on põhjendatud nõukogu argument, et hagejad peavad tõendama, et nende turuseisundit on märkimisväärselt mõjutatud.

86 Mis puudutab hagejate turuseisundi märkimisväärse mõjutamise tingimust siinse juhtumi asjaolusid arvestades, siis tuleb märkida esmalt, et nõukogu ise tunnistab, et vaidlustatud määruses ei seata kahtluse alla rakendusmääruses nr 349/2012 esitatud järeldusi liidu tootmisharule tekkinud olulise kahju kohta ning põhjusliku seose kohta Hiinast pärit impordi, sealhulgas kahelt Hiina eksportivalt

tootjalt pärineva impordi ja viidatud kahju vahel. Need järeldused, mida pooled pealegi ei vaidlusta, on olulised tõendamaks, kas vaidlustatud määrus, mille eesmärk oli võtta vastu sobivad dumpinguvastased meetmed, mõjutas hagejaid isiklikult.

87 Täpsemalt väidavad hagejad, et nende toodang moodustab 73 % liidu tootmisharu viinhappe toodangust, ilma et nõukogu ja komisjon sellele vastu vaidleks. Kohtuistungil märkis komisjon, et liidu tootmisharu turuosa oli 2012. aastal 44 %. Hagejad väitsid kohtuistungil samuti, ilma et nõukogu ja komisjon sellele vastu vaidleks, et nende hulgas on liidu tootmisharu peamised tootjad, sh kõige suurem tootja Distillerie Mazzari. Lisaks ilmneb hagejate menetlusdokumentidest ja rakendusmääruse nr 349/2012 põhjendusest 58, et kõnealust turgu iseloomustab väike arv tootjaid liidus, mistõttu on see turg suhteliselt koondunud.

88 Lisaks väidavad hagejad, et kuna nad on kahe Hiina eksportiva tootja konkurendid, tekkisid neile dumpingu tõttu tõsised negatiivsed tagajärjed, eelkõige turuosa kaotus ja 28 % töökohtade kaotus ja et selline dumping võib nad turult välja tõrjuda. Isegi kui nõukogu vaidleb vastu hagejate turult väljatõrjumise väidetavale riskile, tuleb märkida, et vaid kaks kuud enne vaidlustatud määruse vastuvõtmist märgiti rakendusmääruse nr 349/2012 põhjendustes 75 ja 77, et liidu tootjate turuosa vähenes enam kui 7 protsendipunkti võrra 2007. aasta ja 2010. aasta vahel ja tööhõive langes samal perioodil 28 %. Lisaks on rakendusmääruse nr 349/2012 põhjenduses 80 märgitud, et dumping võib jätkuvalt avaldada liidu tootmisharule kahjustavat mõju. Seetõttu ei saa eitada, et dumping, mida vaidlustatud määrusega sooviti kõrvaldada, avaldas hagejatele märkimisväärset negatiivset mõju. Pealegi ulatus rakendusmääruse nr 349/2012 põhjenduse 62 kohaselt Hiina eksportivatelt tootjatelt pärit import, mille kohta võeti dumpinguvastased meetmed, mahult 2010. aastal enam kui 12 % suuruse turuosani, mis on märkimisväärne.

89 Kohtuistungil väitis komisjon, et kohtuistungil kohal viibinud Changmao Biochemical Engineeringut puudutavaid kaalutlusi ei saa arvesse võtta, et hinnata hagejate turuseisundi märkimisväärset mõjutamist. Selle argumendiga ei saa mitmel põhjusel nõustuda. Esmalt tuleb meenutada, et vaidlustatud määrusega sooviti võtta sobivad dumpinguvastased meetmed, et olla vastukaaluks Changmao Biochemical Engineeringu ja Ninghai Organic Chemical Factory toodete impordiga seotud dumpingule. Lisaks on Changmao Biochemical Engineeringu toodete import ka tegelikult toimunud. Pealegi ei olnud hagi esitamise hetkel ühtegi põhjust, miks jätta arvestamata Changmao Biochemical Engineeringut puudutavad kaalutlused, tõendamaks, kas hagejad olid isiklikult puudutatud. Pealegi tuleb märkida, et 1. juuni 2017. aasta kohtuotsuses Changmao Biochemical Engineering *vs.* nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372) tühistati vaidlustatud määrus üksnes kaitseõiguste rikkumise tõttu Changmao Biochemical Engineeringu suhtes. Lõpuks, nagu märgitakse tagapool punktides 105–113, säilib hagejatel põhjendatud huvi, vältimaks ka ette heidetud rikkumiste kordumist tulevikus, eelkõige dumpinguvastaste tollimaksude plaanitava säilitamise kontekstis.

90 Sellega seoses tuleb märkida, et komisjon avaldas 19. aprillil 2017 *Euroopa Liidu Teatajas* vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 2 teate Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise algatamise kohta (ELT 2017, C 122, lk 8). Sellest tuleneb, et nõukogu ja komisjon kavatsevad säilitada dumpinguvastased tollimaksud kõigi kõnealuste eksportivate tootjate suhtes, kelle hulgas on ka Changmao Biochemical Engineering.

91 Eelnevat silmas pidades tuleb järeldada, et hagejatel kui kahe Hiina eksportiva tootja konkurentidel on erilised omadused ning nad on faktilises olukorras, mis iseloomustab neid ja individualiseerib neid sarnaselt vaidlustatud määruse adressaatidega.

92 Lisaks, kuna vaidlustatud määrusega ei kehtestata dumpinguvastaseid tollimakse hagejate toodetele, ei saa see põhimõtteliselt vajada rakendusmeetmeid nende suhtes liikmesriigi tasandil, erinevalt dumpinguvastaste tollimaksude esemeks oleva toote eksportiva tootja või importija olukorrast (vt selle

kohta 21. jaanuari 2014. aasta kohtumäärus Bricmate *vs.* nõukogu, T-596/11, ei avaldata, EU:T:2014:53, punktid 71–73). Sellest nähtuvalt ei ole hagejatel põhimõtteliselt alternatiivseid õiguskaitsevahendeid liikmesriigi tasandil, et viidata vaidlustatud määruse väidetavale õigusvastasusele.

93 Isegi kui see asjaolu ei saa viia EL toimimise lepingus otseselt sätestatud isikliku puutumuse tingimuse kõrvale jätmiseni, tuleb meenutada, et tingimust, et isik võib esitada hagi määruse vaidlustamiseks üksnes siis, kui see puudutab teda mitte üksnes otseselt, vaid ka isiklikult, tuleb tõlgendada lähtudes õigusest tõhusale kohtulikule kaitsele, võttes arvesse erinevaid asjaolusid, mis võivad hagejat individualiseerida (vt selle kohta 25. juuli 2002. aasta kohtuotsus Unión de Pequeños Agricultores *vs.* nõukogu, C-50/00 P, EU:C:2002:462, punkt 44; 1. aprilli 2004. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Jégo-Quéré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, punkt 36, ja 28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares *vs.* komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 44).

94 Kõiki neid asjaolusid silmas pidades tuleb järeldada, et vaidlustatud määrus puudutab hagejaid otseselt ja isiklikult ELTL artikli 263 neljanda lõigu teise lauseosa tähenduses.

95 Seda järeldust arvestades ei pea Üldkohus seisukohta võtma hagejate hagi esitamise õiguse kohta vastavalt ELTL artikli 263 neljanda lõigu kolmandale lauseosale, mis käsitleb sellise hagi vastuvõetavust, mis on esitatud üldkohaldatava akti peale, mis puudutab hagejat otseselt ega vaja rakendusmeetmeid; nende küsimuste kohta esitasid pooled oma seisukohad vastusena Üldkohtu kirjalikele küsimustele ja kohtuistungil.

Põhjendatud huvi

– Poolte argumendid

96 Nõukogu väidab, et hagejatel ei ole mingit huvi vaidlustatud määruse tühistamiseks, kuna see tühistamine tähendaks, et rakendusmäärusega nr 349/2012 kehtestatud dumpinguvastased tollimaksud, mis on madalamad, hakkaksid tagasiulatuva jõuga kehtima alates vaidlustatud määruse jõustumise kuupäevast.

97 Ta lisab, et tingimused ELTL artikli 264 teise lõigu kohaselt vaidlustatud määruse tagajärgede säilitamiseks ei ole täidetud. Eelkõige ei saa jätta arvestamata importijate huviga, kes peavad tasuma õigusvastaseid dumpinguvastaseid tollimakse kuni uue määruse vastuvõtmiseni.

98 Vastusena Üldkohtu kirjalikele küsimustele 1. juuni 2017. aasta kohtuotsuse Changmao Biochemical Engineering *vs.* nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372) tagajärgede kohta väidab nõukogu, et käesolev vaidlus on kaotanud eseme seoses Changmao Biochemical Engineeringu toodetele kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksudega. Seetõttu on käesoleva vaidluse ese piiratud Ninghai Organic Chemical Factory toodetele kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksudega.

99 Mis puudutab põhjendatud huvi küsimust, siis väitis komisjon kohtuistungil, et ette heidetud rikkumiste laad ei ole selline, et see võiks tulevikus korduda eraldiseisvalt siinse kohtuasja asjaoludest vastavalt 15. detsembri 2016. aasta kohtuotsusele Gul Ahmed Textile Mills *vs.* nõukogu (T-199/04 RENV, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2016:740). Tegelikult on ette heidetud rikkumised tihedalt seotud juhtumi asjaoludega.

100 Hagejad vaidlevad vastu nende põhjendatud huvi käsitlevatele vastuväidetele.

– *Üldkohtu hinnang*

101 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi vastuvõetav üksnes siis, kui hagejal on huvi kõnealuse akti tühistamise suhtes (vt 20. juuni 2001. aasta kohtuotsus Euroalliages *vs.* komisjon, T-188/99, EU:T:2001:166, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika). See eeldab, et hagi võib oma tagajärjega hagi esitanud poolele kasulik olla (vt 17. aprilli 2008. aasta kohtuotsus Flaherty jt *vs.* komisjon, C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, EU:C:2008:230, punkt 25 ja viidatud kohtupraktika).

102 Siinses asjas ei taotle hagejad kõrgemate dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist tagasiulatuva jõuga, vaid vaidlustatud määrusest tulenevate tollimaksude asendamist alates kuupäevast, kui nõukogu võtab vastu võimaliku uue määruse. Seetõttu ei saa vastupidi nõukogu väidetele järeldada, et hagejate taotlus ei arvesta õiguskindlusest tulenevate ülekaalukate põhjustega, mis hõlmavad kõiki mängus olevaid huve, see tähendab avalikke ja erahuve (vt selle kohta 8. septembri 2010. aasta kohtuotsus Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, punkt 66).

103 Sellega seoses tuleb meenutada, et kui hagiga taotletakse mitte vaidlustatud aktist tulenevate tagajärgede tühistamist, vaid nende asendamist rangema meetmega, millega kehtestatakse kõrgema määraga dumpinguvastane tollimaks, võib liidu kohus kasutada ELTL artikli 264 teises lõigus kehtestatud õigust, et jätta vaidlustatud määrusega kehtestatud dumpinguvastane tollimaks kehtima, kuni pädevad institutsioonid on võtnud kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed (20. märtsi 1985. aasta kohtuotsus Timex *vs.* nõukogu ja komisjon, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 32; vt analoogia alusel ka 29. juuni 2000. aasta kohtuotsus Medici Grimm *vs.* nõukogu, T-7/99, EU:T:2000:175, punkt 55).

104 Neil asjaoludel on hagejatel huvi taotleda vaidlustatud määruse tühistamist, mis võib neile kaasa tuua kasu. Seetõttu tuleb nõukogu argument tagasi lükata.

105 Mis puudutab 1. juuni 2017. aasta kohtuotsuse Changmao Biochemical Engineering *vs.* nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372) mõju küsimust, siis nagu ilmneb vastustest Üldkohtu kirjalikele küsimustele, on pooled üksmeelel selles, et käesolev kohtumenetlus ei ole viidatud kohtuotsuse tagajärjel täielikult oma eset kaotanud, kuna nõukogu ei vaidlusta seda, et käesolev vaidlus säilitab oma eseme vähemalt osas, mis puudutab vaidlustatud määruse kohaldamist Ninghai Organic Chemical Factory toodetele.

106 Nimelt tühistati vaidlustatud määrus üksnes Changmao Biochemical Engineeringu osas ning see jääb täielikult kehtima teise kõnealuse eksportiva tootja Ninghai Organic Chemical Factory toodete osas. Lisaks tühistati see määrus kaitseõiguste rikkumise tõttu.

107 Kohtupraktikas on esile toodud, et oluliste menetlusnormide rikkumise tõttu akti tühistamise korral võib menetlus selle tühistatud akti asendamiseks põhimõtteliselt jätkuda täpselt sellest kohast, kus rikkumine oli toimunud (vt selle kohta 15. oktoobri 2002. aasta kohtuotsus Limburgse Vinyl Maatschappij ja *vs.* komisjon, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ja C-254/99 P, EU:C:2002:582, punktid 45 ja 73).

108 Kohtupraktikast ilmneb samuti, et hagejal võib säilida huvi taotleda liidu institutsiooni akti tühistamist, et vältida sellega väidetavalt toime pandud rikkumise kordumist tulevikus (7. juuni 2007. aasta kohtuotsus Wunenburger *vs.* komisjon, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkt 50, ja 18. märtsi 2009. aasta kohtuotsus Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision *vs.* nõukogu, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 48).

109 Sellega seoses tuleb märkida, et siinses hagis vaidlustavad hagejad mitmel alusel meetodit, mille nõukogu ja komisjon valisid vaidlustatud määruses normaalväärtuse ja seega dumpingumarginaali arvutamiseks, kusjuures seda meetodit võidakse tulevikus uuesti kasutada eelkõige Hiinast pärit viinhappe impordi korral.

110 Lisaks tuleb lükata tagasi 15. detsembri 2016. aasta kohtuotsusele Gul Ahmed Textile Mills *vs.* nõukogu (T-199/04 RENV, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2016:740) tuginev komisjoni argument, et siinses asjas ette heidetud rikkumised on tihedalt seotud juhtumi asjaoludega ega saa nendest asjaoludest sõltumatult korduda. Esiteks võib normaalväärtuse arvutamiseks vale meetodi kasutamine korduda tulevikus sõltumatult siinse juhtumi asjaoludest. Teiseks on 15. detsembri 2016. aasta kohtuotsuses Gul Ahmed Textile Mills *vs.* nõukogu (T-199/04 RENV, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2016:740) mainitud määrav asjaolu see, et rikkumised võivad korduda tulevikus, isegi kui vaidlustatud akt ei tekita enam tagajärgi, mitte aga, et see võimalus eksisteeriks sõltumatult juhtumi asjaoludest.

111 Pealegi, nagu märgiti eespool punktis 90, avaldas komisjon 19. aprillil 2017 teate Hiinast pärit viinhappe impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise algatamise kohta.

112 Sellest nähtub, et komisjon kavatseb praegu säilitada vaidlustatud määrusest tulenevad meetmed, mis jäävad kehtima Ninghai Organic Chemical Factory toodetele, ilma et see mõjutaks võimalust võtta sobivaid meetmeid, et parandada 1. juuni 2017. aasta kohtuotsuses Changmao Biochemical Engineering *vs.* nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372) Changmao Biochemical Engineeringu suhtes tuvastatud oluliste menetlusnormide rikkumist.

113 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades säilib hagejate põhjendatud huvi. Seetõttu tuleb hagi tunnistada vastuvõetavaks.

Sisulised küsimused

114 Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet, mis käsitlevad esiteks algmääruse artikli 11 lõike 9 rikkumist, kuna normaalväärtuse arvutamise meetodit muudeti; teiseks algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punkti a) koostoimes algmääruse artikli 2 lõigete 1–3 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõigete 1–3) rikkumist, kuna kasutati arvestuslikku normaalväärtust, mitte aga võrdlusriigis kehtivaid tegelikke omamaiseid müügihindu; kolmandaks algmääruse artikli 2 lõike 3 rikkumist, kuna arvestusliku normaalväärtuse aluseks võeti võrdlusriigist erinevas riigis esinevad kulud; neljandaks algmääruse artikli 2 lõike 3 rikkumist, kuna arvestusliku normaalväärtuse aluseks võeti tooraine, mis ei olnud võrreldav; ja viiendaks kaitseõiguste ja põhjendamiskohustuse rikkumist.

Esimene väide, et rikutud on algmääruse artikli 11 lõiget 9

– Poolte argumendid

115 Esimese väitega märgivad hagejad, et vaidlustatud määrus rikub algmääruse artikli 11 lõiget 9, kuna nõukogu muutis normaalväärtuse arvutamiseks kasutatud meetodit, ilma et see oleks olnud põhjendatud asjaolude muutumisega. Eelkõige heidavad nad vaidlustatud määrusele ette arvestusliku normaalväärtuse kasutamist, mitte aga tegelike omamaiste müügihindade kasutamist.

116 Kuigi hagejad tunnistavad, et meetodi muutmine oli vältimatu kahe Hiina eksportiva tootja puhul, kellele ei saanud enam turumajanduslikku kohtlemist kohaldada, võrdlusriiki kasutades, leiavad hagejad siiski, et nõukogu oleks pidanud tuginema võrdlusriigi tegelikele omamaistele müügihindadele, nagu ta oli teinud esialgses uurimises nende eksportivate tootjate puhul, kes ei olnud taotlenud turumajanduslikku kohtlemist.

117 Nõukogu, keda toetab selles väites komisjon, lükkab hagejate argumendid tagasi.

118 Täpsemalt märgib nõukogu, et esialgses uurimises kohaldati kahele Hiina eksportivale tootjale turumajanduslikku kohtlemist, ja seetõttu kehtestati normaalväärtus nende tegelike omamaiste müügihindade põhjal vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile b (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punktile b). Nõukogu leiab, et võttes arvesse asjaolu, et vaidlustatud määruses järeldati, et tingimused neile turumajandusliku kohtlemise kohaldamiseks ei olnud enam täidetud, mistõttu esialgses uurimise kahe Hiina eksportiva tootja suhtes kasutatud meetodit ei saanud enam kasutada ning normaalväärtus tuli arvutada algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a alusel. Seetõttu ei ole algmääruse artikli 11 lõige 9 käesoleval juhul kohaldatav.

119 Nõukogu märgib, et tegelikult väidavad hagejad, et vaidlustatud määruses oleks pidanud kahele Hiina eksportivale tootjale kohaldama sama meetodit, mida esialgses uurimises kohaldati teiste eksportivate tootjate suhtes, kes ei olnud koostööd teinud. Tema sõnul tuleb see argument tagasi lükata, kuna algmääruse artikli 11 lõige 9 puudutab sama meetodi kohaldamist samale majandusüksusele nii esialgses uurimises kui ka läbivaatamise käigus. Seetõttu lükkab nõukogu tagasi argumendi, et läbi tuleks viia üksainus uurimine kogu asjaomase toote ekspordi kohta Hiinast. Tegelikult kohaldatakse uurimise käigus mitut meetodit samal ajal, sõltuvalt iga eksportiva tootja konkreetsest olukorrast, sellest, kas ta kuulub valimisse või mitte ja kas ta teeb koostööd või mitte.

120 Lisaks kaotaks hagejate pakutud tõlgendus mis tahes erisuse koostööd teinud eksportivate tootjate ning seda mitte teinud eksportivate tootjate vahel, mis rikuks aga diskrimineerimiskeelu põhimõtet.

121 Ühtlasi märgib nõukogu, et esialgses uurimises arvutati kahe Hiina eksportiva tootja dumpingumarginaalid lähtuvalt andmetest, mis puudutasid sünteetilisi tootmisprotsesse. Hagejate tõlgendus viiks selleni, et esimest korda arvutataks normaalväärtus loodusliku tootmisprotsessi andmete põhjal, samas kui ekspordihind arvutatakse endiselt sünteetilise tootmisprotsessi andmete põhjal, see aga moonutaks nende võrdlust.

122 Lõpuks viitab nõukogu kohustusele viia läbi õiglane võrdlus, mis tuleneb algmääruse artikli 11 lõikest 9 koostoimes artikli 2 lõigetega 10 ja 11 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõiked 10 ja 11). Kuigi nõukogu tunnistab, et algmääruse artikli 2 lõige 10 puudutab normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlust, tähendab see säte ühtlasi, et ta peab tagama, et normaalväärtuse arvutamine toimub viisil, mis tagab hilisema õiglase võrdluse. Võttes siinses asjas arvesse Argentina ja Hiina tootmisprotsesside erinevusi, ei oleks olnud õiglane tugineda Argentina tootja tegelikele hindadele.

– Üldkohtu hinnang

123 Esimese väitega heidavad hagejad nõukogule sisuliselt ette, et ta arvutas kahe Hiina eksportiva tootja dumpingumarginaali arvutamiseks kasutatud normaalväärtuse, mitte ei kasutanud võrdlusriigi tegelikke omamaiseid müügihindu, nagu ta oli teinud nende tootjate puhul, kellele esialgses uurimises ei kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist. Hagejate sõnul on selline meetod vastuolus algmääruse artikli 11 lõikega 9.

124 Sellega seoses tuleb meenutada, et normaalväärtuse arvutamise eeskirjad on määratletud algmääruse artikli 2 lõigetes 1–7 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõiked 1–7). Sellisest mitteturumajanduslikust riigist, mis uurimise algatamise kuupäeval kuulub Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO), pärit

impordi normaalväärtus määratakse põhimõtteliselt kindlaks kindla meetodi alusel, mis on sätestatud algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis a. Selle meetodi kohaselt määratakse normaalväärtus kindlaks kolmandas turumajandusriigis ehk võrdlusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel.

125 Algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel määratakse erandina nende mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul normaalväärtus selle määruse artikli 2 lõigete 1–6 alusel, kui on tõendatud, et ühe või enama tootja suhtes kehtivad turumajanduse tingimused (vt selle kohta 28. oktoobri 2004. aasta kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic *vs.* nõukogu, T-35/01, EU:T:2004:317, punkt 50, ja 26. septembri 2012. aasta kohtuotsus LIS *vs.* komisjon, T-269/10, ei avaldata, EU:T:2012:474, punkt 39). Tuleb meenutada, et algmääruse artikli 2 lõigetes 1–6 on reeglid normaalväärtuse kindlaksmääramiseks turumajanduslikest riikidest pärit impordi korral.

126 Lisaks, kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon algmääruse artikli 11 lõike 9 kohaselt kõikides läbivaatamise uurimistes sama meetodit nagu uurimises, mille tagajärjel tollimaks kehtestati, võttes arvesse algmääruse artikli 2 sätteid.

127 Algmääruse artikli 11 lõikest 9 ilmneb, et üldreeglina peavad liidu institutsioonid läbivaatamise käigus kohaldama sama meetodit, sealhulgas ekspordihindade ja normaalväärtuse võrdlemisel, nagu kasutati esialgses uurimises, mille tagajärjel tollimaks kehtestati. Nimetatud säte näeb siiski ette ühe erandi, mille puhul on institutsioonidel lubatud rakendada esialgse uurimisega võrreldes erinevat meetodit, kui asjaolud on muutunud. Sellest sättest ilmneb, et kohaldatud meetod peab olema kooskõlas algmääruse artikli 2 sätetega (8. juuli 2008. aasta kohtuotsus Huvis *vs.* nõukogu, T-221/05, ei avaldata, EU:T:2008:258, punktid 41 ja 42).

128 Käesolevat juhtumit tuleb analüüsida neid põhimõtteid silmas pidades.

129 Ajutise määruse põhjendustest 18–28 ja lõpliku määruse põhjendusest 13 ilmneb, et esialgses uurimises arvutas komisjon kahele Hiina eksportivale tootjale, kes olid tõendanud nende suhtes kehtivaid turumajanduse tingimusi ja kellele seetõttu oli kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, normaalväärtuse algmääruse artikli 2 lõigetes 1–6 sätestatud eeskirjade alusel, eelkõige iga eksportiva tootja tegeliku omamaise müügihinna alusel. Mis puudutab neid eksportivaid tootjaid, kellele esialgses uurimises ei kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, siis ilmneb ajutise määruse põhjendustest 29–34 ja lõpliku määruse põhjendusest 13, et normaalväärtus määrati kindlaks võrdlusriigi tootjalt saadud teabe põhjal, eelkõige Argentina siseturul makstud hindade põhjal, kohaldades algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis a sätestatud eeskirju.

130 Vaidlustatud määruse põhjenduste 15–21 kohaselt keelduti läbivaatamisega seotud uurimises kahele Hiina eksportivale tootjale turumajanduslikku kohtlemist kohaldamast. Sellel põhjusel ei saa normaalväärtust enam kindlaks määrata kummagi kahe Hiina eksportiva tootja kohaldatud tegeliku omamaise müügihinna põhjal, kohaldades algmääruse artikli 2 lõigetest 1–6 sätestatud eeskirju. Nagu hagejad tunnistavad, ei kujuta see endast meetodi muutmist, mis on algmääruse artikli 11 lõikega 9 vastuolus.

131 Vaidlustatud määruse põhjendustest 27–29 ilmneb, et kahe Hiina eksportiva tootja puhul määrati läbivaatamisega seotud uurimises arvestuslik normaalväärtus kindlaks, tuginedes sisuliselt Argentina tootmiskuludele, mitte aga selle riigi sisestele müügihindadele.

132 Vastupidi sellele, mida nõukogu väidab, kujutab see endast meetodi muutmist algmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses. Nimelt selle sätte kohaselt kohaldab komisjon kõigis läbivaatamise uurimistes „sama metoodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises“. Siinses asjas arvutati nende eksportivate tootjate, kellele turumajanduslikku kohtlemist ei kohaldatud, normaalväärtus esialgses uurimises Argentina omamaise müügihinna põhjal, samas kui läbivaatamisega seotud menetluses määrati kahe Hiina eksportiva tootja, kellele ei saanud enam turumajanduslikku kohtlemist kohaldada, normaalväärtus kindlaks arvestuslikult Argentina tootmiskulude põhjal. Sellega seoses tuleb rõhutada,

et algmääruse artikli 11 lõike 9 sõnastuses viidatakse sama meetodi rakendamisele algses uurimises ja läbivaatamisega seotud uurimises. Seetõttu, vastupidi sellele, mida väidab nõukogu, ei piirdu see säte üksnes nõudega, et sama meetodit tuleb rakendada sama majandusüksuse suhtes.

133 On ilmne, et erinevat meetodit võib rakendada selleks, et arvutada normaalväärtus eksportivatele tootjatele, kes on erinevates olukordades ja kellele seetõttu kohaldatakse algmääruse erinevaid sätteid. Olukord on selline näiteks eksportivate tootjate puhul, kellele kohaldatakse turumajanduslikku kohtlemist, ja nende puhul, kellele seda kohtlemist ei kohaldata. Siiski on liidu institutsioonidel algmääruse artikli 11 lõike 9 järgi kohustus rakendada sama meetodit, et arvutada normaalväärtust nendele eksportivatele tootjatele, kellele ei kohaldata turumajanduslikku kohtlemist, nii esialgses uurimises kui ka läbivaatamisega seotud uurimises, välja arvatud siis, kui asjaolud on muutunud, või kui algselt rakendatud meetod osutub algmääruse artikliga 2 vastuolus olevaks.

134 Käesolevas asjas ei viidata vaidlustatud määruses asjaolude muutumisele. Isegi kui vaidlustatud määruse põhjenduses 27 on täpsustatud, et meetodi valik tuleneb erinevatest viinhappe tootmisprotsessidest Argentinas ja Hiinas, st vastavalt looduslik tootmisprotsess ja sünteetiline tootmisprotsess, siis nagu hagejad põhjendatult väidavad, olid need erinevused olemas ja teada juba esialgse uurimise ajal.

135 Tuleb märkida, et nõukogu väidab oma seisukohtades, et võrdlus ühelt poolt Argentina omamaiste müügihindade alusel ja seega looduslikule tootmisprotsessile tuginevate andmete põhjal arvutatud normaalväärtuse ja teiselt poolt kahe Hiina eksportiva tootja sünteetilise tootmisprotsessiga seotud ekspordihindade vahel on ekslik või koguni ebaõiglane. Kui temalt kohtuistungil selle kohta küsiti, väitis nõukogu, et selline dumpinguvastaste tollimaksude arvutusmeetod oleks vastuolus algmääruse artikliga 2.

136 Sellega seoses tuleb märkida, et vaidlustatud määruses ei märgita, et algne meetod osutus algmääruse artikliga 2 vastuolus olevaks, mida kinnitab muu hulgas ka asjaolu, et teiste eksportivate tootjate suhtes kehtiv dumpinguvastane tollimaks tugineb endiselt algse meetodi põhjal kindlaks määratud normaalväärtusele. Kui nõustuda nõukogu teesiga, tähendaks see, et nimetatud meetodi rakendamine teistele eksportivatele tootjatele, kelle dumpinguvastased tollimaksud on endiselt selle meetodi põhjal kindlaks määratud, oleks õigusvastane. Tuleb märkida, et nõukogu ja komisjon ei ole sugugi muutnud teistele eksportivatele tootjatele kohaldatud dumpinguvastaseid tollimakse pärast ajutise määruse vastuvõtmist.

137 Lisaks tuleb tagasi lükata selle argumendi põhjendatus, kuna sünteetiliselt toodetud viinhappel on samad põhiomadused ning sama põhikasutusotstarve kui veinivalmistamise kõrvalsaadustest toodetud viinhappel, nagu on märgitud eespool punktis 1. Seetõttu ei ole loodusliku tootmisprotsessiga seotud andmete põhjal arvutatud normaalväärtuse ja sünteetilise tootmisprotsessiga seotud andmete järgse ekspordihinna võrdlus algmääruse artikliga 2 vastuolus.

138 Tuleb lisada, et nõukogu ei saa põhjendada meetodi muutust pelgalt kaalutlusega, et vaidlustatud määruses kasutatud meetod ei ole enam sobiv. Nimelt ei piisa kohtupraktika kohaselt sellest, et uus meetod on sobivam kui vana, kui viimane on endiselt kooskõlas algmääruse artikliga 2 (8. juuli 2008. aasta kohtuotsus, Huvis *vs.* nõukogu, T-221/05, ei avaldata, EU:T:2008:258, punkt 50).

139 Lõpuks tuleb tagasi lükata nõukogu argument, et hagejate tõlgendus kaotaks mis tahes erisuse koostööd teinud eksportivate tootjate ja nende tootjate vahel, kes koostööd ei teinud. Vaidlustatud määruse põhjendusest 22 ilmneb, et kahele koostööd teinud Hiina eksportivale tootjale, kes täitsid algmääruse artikli 9 lõikes 5 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 9 lõige 5) esitatud tingimused, kohaldati individuaalset kohtlemist. Seetõttu erinevalt teistest eksportivatest tootjatest, kes ei teinud koostööd, rakendati neile individuaalset dumpinguvastast tollimaksu, mis tugines kummagi ekspordihinnale.

140 Lisaks ilmneb kohtupraktikast, et algmääruse artikli 9 lõike 5 kohaselt arvutatakse individuaalne dumpinguvastane tollimaks nii, et võrreldakse kõigile eksportivatele tootjatele kohaldatavat normaalväärtust ja kõnealuse eksportiva tootja individuaalset ekspordihinda (vt selle kohta 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 130, ja 26. novembri 2015. aasta kohtuotsus Giant (China) *vs.* nõukogu, T-425/13, ei avaldata, EU:T:2015:896, punkt 47). Seetõttu tuleb tagasi lükata kohtuistungil esitatud nõukogu ja komisjoni argument, millega sooviti esimesele väitele vastu vaielda algmääruse artikli 9 lõikele 5 tuginedes.

141 Nimelt tuleb märkida, et on loogiline, et kui mitmele eksportivale tootjale kohaldatakse turumajanduslikku kohtlemist, on neist igaühe normaalväärtus erinev, kuna see arvutatakse igaühe andmete põhjal. Seevastu ei ole põhjust, miks normaalväärtus peaks olema erinev mitme eksportiva tootja puhul, kellele keeldutakse turumajanduslikku kohtlemist kohaldamast, kuna selles olukorras tugineb normaalväärtuse arvutmine võrdlusriigi andmetele, mis on seega sõltumatud nende individuaalsetest andmetest. Viimati nimetatud olukorras võib eksportiv tootja alati taotleda individuaalset kohtlemist, mis tähendab, et arvutatakse individuaalne dumpingumarginaal, võrreldes normaalväärtust, mis on kõigile sama, tema individuaalsete ekspordihindadega, mitte ei võrrelda normaalväärtust tootmisharu ekspordihindadega.

142 Kõike eeltoodut arvestades tuleb esimese väitega nõustuda. Seega tuleb vaidlustatud määrus tühistada.

143 Järelikult ei pea Üldkohus analüüsima hagejate esitatud teisi väiteid.

Vaidlustatud määruse tagajärgede kehtima jätmise taotlus

– *Poolte argumendid*

144 Juhul kui tühistamishagi rahuldatakse, paluvad hagejad Üldkohtul jätta vaidlustatud määruse tagajärjed kehtima kuni hetkeni, kui nõukogu võtab vastu sobivad meetmed Üldkohtu otsuse täitmiseks, vastavalt ELTL artikli 264 teisele lõigule. Sellega seoses väidavad hagejad, et vaidlustatud määruse pelk tühistamine paneks nad veelgi keerulisemasse olukorda, kuna nad oleksid kahe Hiina eksportiva tootja dumpingu ees kaitsetud, kuni nõukogu võtab vastu rakendusmeetmed. Nad täpsustavad, et hagiga ei taotleta vaidlustatud määruse kõigi tagajärgede tühistamist, vaid pigem selle korrigeerimist. Seetõttu ei tuleks kahele Hiina eksportivale tootjale anda põhjendamatut eelist.

145 Nõukogu sõnul ei ole hagejad tõendanud, et siinses asjas on täidetud ELTL artikli 264 teise lõigu kohaldamise tingimused. Eelkõige märgib nõukogu, et tuleb arvesse võtta kõiki mängus olevaid huve, eelkõige importijate omi, kes peavad tasuma õigusvastaseid dumpinguvastaseid tollimakse seni, kuni institutsioonid reageerivad. Lisaks ei ole hagejad tõendanud, et esinevad olulised õiguskindluse põhjused, et jätta kehtima vaidlustatud määruse tagajärjed.

– *Üldkohtu hinnang*

146 Võttes arvesse 1. juuni 2017. aasta kohtuotsusega Changmao Biochemical Engineering *vs.* nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372) toimunud tühistamist, ei ole võimalik rahuldada hagejate taotlust Changmao Biochemical Engineeringuga seoses. Siiski on võimalik seda taotlust rahuldada seoses Ninghai Organic Chemical Factoryga.

147 Sellega seoses tuleb märkida, et hagis ei taotleta vaidlustatud määrusest tuleneva dumpinguvastase tollimaksu tühistamist, vaid selle asendamist rangema meetmega, millega määratakse kõrgem dumpinguvastane tollimaks sellise arvutusmeetodi alusel, mis võib olla erinev. Pealegi, kuna vaidlustatud määruse pelga tühistamise tagajärjed võivad kahjustada liidu dumpinguvastase poliitika üldist huvi, siis tuleb nende meetmete tõhususe tagamiseks ja vastupidi nõukogu vastuväidetele jätta

vaidlustatud määrusest tulenev dumpinguvastane tollimaks kehtima kuni ajani, kui institutsioonid on võtnud meetmed käesoleva kohtuotsuse täitmiseks, vastavalt ELTL artikli 264 teisele lõigule (20. märtsi 1985. aasta kohtuotsus Timex *vs.* nõukogu ja komisjon, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 32).

148 Lisaks tuleb viidata eespool punktidele 101–113 seoses hagejate põhjendatud huviga vaatamata vaidlustatud määruse tühistamisele.

149 Seetõttu tuleb rahuldada taotlus jätta vaidlustatud määruse tagajärjed kehtima osas, milles seda ei tühistatud 1. juuni 2017. aasta kohtuotsusega Changmao Biochemical Engineering *vs.* nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372).

Kohtukulud

150 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja nõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud nõukogult välja mõista.

151 Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega tuleb jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

152 Kodukorra artikli 138 lõike 3 kohaselt võib Üldkohus otsustada, et menetlusse astuja, keda ei ole sama artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud, kannab ise oma kohtukulud. Käesolevas kohtuasjas tuleb jätta Changmao Biochemical Engineeringu kohtukulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. **Tühistada nõukogu 26. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 626/2012, millega muudetakse nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks.**

2. **Rakendusmäärusega nr 626/2012 kehtestatud dumpinguvastane tollimaks jääb Ninghai Organic Chemical Factory toodetele kehtima kuni hetkeni, kui Euroopa Komisjon ja Euroopa Liidu Nõukogu on võtnud meetmed käesoleva kohtuotsuse täitmiseks.**

3. **Nõukogu kannab ise oma kohtukulud ja temalt tuleb välja mõista Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl ja Comercial Química Sarasa, SL-i kohtukulud.**

4. **Komisjon kannab ise oma kohtukulud.**

5. **Changmao Biochemical Engineering kannab ise oma kohtukulud.**

Collins Kancheva Bieliūnas

Barents Passer

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 3. mail 2018 Luxembourgis.

Allkirjad